

(Nu falder maskene.)

116163

192

Horserød, 25. juni 1947.

Ove Leif Guldberg
Postboks 13,
Helsingør.

Til K O N G E N .

Amalienborg.

Undertegnede Ove Guldberg tillader sig hermed underdanigst at henvende sig yil Majestæten med oplysninger om Danmarks forhold ved besættelsen i 1940. Disse oplysninger, der er af alt overskyggende betydning for Danmarks forhold til udlandet, tillader jeg mig aller underdanigst at forelægge Deres Majestæt i sammendrag.

I 1936 blev jeg, der er løjtnant i Hæren, af generalstabens efterretningssektion opfordret til at arbejde for denne, idet mit særlige område skulde være Tyskland-Polen og de to landes gesandter i København.

I 1937-1938 kunde jeg meddele efterretningssektionen om hemmelige møder mellem daværende statsminister Stauning og den tyske gesandt von Renthe-Fink.

Møderne, der fandt sted i konsul Orla H. Thornams hjem i Kristianiagade, skulde tjene til at skabe en ideologisk alliance mellem den tyske nationalsocialisme og det danske socialdemokrati. Staunings tab i Lund i 1938 og ikke-angrebspakten maa sees som direkte resultat af disse forhandlinger.

Den 17de marts 1940 mødtes danske og tyske forhandlere i hemmelighed i badestedet Doberan ved Rostock for der at træffe de endelige aftaler om besættelse af Danmark og angrebet paa Norge, som kun kunde gennemføres, dersom Danmark ~~gikk~~ ikke gjorde modstand og blot sinkede de tyske tropper i 10 timer, hvilket vilde være nok til at dirigere den engelske Atlanterhavsflaade til Skagarak og dermed hindre de tyske transportere.

Hitler sendte derfor sin mest betroede mand SS-Rigsfører H. Himler ledsaget af fire adjutanter, dr. Brandt, dr. Grotmann, dr. Riedweg og dr. Jacobsen, til Doberan for at træffe den endelige aftale med den danske udenrigsminister, dr. P. Munch, den danske gesandt i Berlin, kammerherre H. Zahle, den danske marineattaché i Berlin, Kjølser, direktør for krigsministeriet von Stemann, ritmester Lunding fra generalstabens efterretningssektion, samt enne een eller to herrer. Mødet fandt sted og aftalerne blev truffet om et dansk skinforsvar for at sikre Danmark mod et bombardement fra det engelske luftvæsen .

Jeg har personlig i September-Oktober 1945 i den engelske interneringsleir O31 delt stue med to af de tyske deltagere i Rostockmødet, nemlig dr. Brandt og dr. Grotmann, der kunde fortælle mig alle enkeltheder ved mødet, idet vi gik ud fra som givet, at de faktiske forhold var blevet fuldt oplyst i Danmark ved kapitulationen. Først efter min udlevering til de danske myndigheder i foråret 1946 blev det mig klart, at hele det danske folk holdt udrensning paa grundlag af et eneste stort bedrageri. De uoverskuelige konsekvenser, som min viden om de virkelige forhold kunde faa for landets stilling, foranledigede mig til at fremsende en udførlig beretning til justitsminister Elmquist. Denne beretning blev skrevet af en forhenværende folkethingsmand Hartel og afsendt den 27. August 1946.

Den 11te December 1946 fik jeg gennem min beskikkede forsvarer, landretssagfører Niels Kørner, fra justitsministeren besked om at fremsende endnu en udførlig beretning til den parlamentariske kommission. Denne beretning blev fremsendt den 15de December 1946. Jeg har siden hverken hørt fra justitsministeren eller den parlamentariske kommission.

Den 19 - 5 - 1947 tilstillede civilingeniør Holger Winding Christensen, justitsministeren en ny skrivelse, der udførlig gør rede for tyske udtalelser og dansk-tyske forhandlinger før og under besættelsen.

Den 4 - 5 - 1947 retter Winding Christensen en opfordring til justitsministeren om, at der hurtigst mulig maa blive foretaget en undersøgelse i denne sag, der snart har været justitsministeren og den parlamentariske kommission ihænde i 9 maaneder, uden at der fra noget sted er foretaget noget som helst.

Deres Majestæt ! Jeg maatte skrive en tyk bog, dersom jeg skriftlig skulde kunne informere Deres Majestæt om det overbevisende og tilintetgørende bevismateriale, som Winding Christensen og jeg er vidende om. Dette materiale har nu i maaneder været kendt af statsministeren, justitsministeren, anklagemyndigheden og en del af dommerne, men dagligt dømmes danske borgere som landsforrædere og bliver pint, plaget og ydmyget ! Deres hjem, stillinger og ægteskaber bliver tilintetgjorte og deres familier udsat for hadefuld forfølgelse. Tusinder av borgere er jaget ud i en grænsesløs ulykke og ydmygelse, fordi de troede paa regeringens erklæringer, som var paa "skrømt" i ligesaa høj grad som de 13 faldne soldater den 9de April var paa "skrømt".

Danske politikere og høitstaaende militærpersoner har været fuldt vidende om de virkelige forhold uden at gribe ind overfor de masse mord, mishandlinger og udskielser, som udviklingen medførte. Betydende kredse udenfor koncentrationsleirene er idag vidende om de virkelige forhold ved Danmarks besættelse, men der er stærke kræfter, som ønsker at skjule sandheden, fordi sandheden vil være ensbetydende

med en tilintetgørende dom over førkrigstidens politikere.

Deres Majestæt ! Jeg henvender mig til Danmarks konge, som ikke kan være vidende om den skændselsgerning, der bliver begaaet for at dække nogle faa politikeres ~~fatigra~~ feilslagne ambitioner og anmoder Deres Majestæt om at gøre indflydelse gældende, saaledes at disse forhold kan blive fuldt opklarede.

Man kan ikke dømme 20 000 mennesker paa en løgn og vente, at det skal gaa godt. En skønne dag kommer sandheden frem, og for hver dag der gaar, bliver der lagt et satdig tungere ansvar paa de mennesker, der idag stiller sig hindrende iveien for opklaringen af de virkelige forhold den 9de April 1940.

Tusinder af mennesker landet over ser hen til Deres Majestæt som den retfærdighedens haandhæver, der kan og maa gribe om nølden, for ikke at Danmark skal overgives til en foregt fra den øvrige verden, saa stor saa den aldrig glemmes.

De tusinder som stadig hensidder i fængsler og koncentrationsleire under de uærdigste og ydmygende forhold, maa omgaaende kunne vende hjem til familie og virksomhed. For hver dag bliver hadet og haabløsheden større hos disse mennesker, hvis forseelse for den største parts vedkommende bestaar i at de fulgte regeringens bud og retningslinjer uden at løbe fra deres ansvar, da det kneb.

Deres Majestæt ! Det er det danske folks anseelse og omdømme, der staar paa spild. Danmark maa finde frem til de virkelig skyldige og rense ud saaledes, at man som dansk i fremtiden kan gaa ud i verden med opreist pande.

Allerunderdanigst

Ove Guldberg.

Ove Leif Guldberg, f. 25/5.1907,
meddeler hermed allerunderdanigst Deres Majestæt
visse oplysninger vedrørende Danmarks
besættelse den 9. april 1940.

O p l y s n i n g e r

vedrørende afsendelsen af Ove Leif Guldbergs brev til Hans Majestæt Kongen

Den 25de juni 1947 anmodede Ove Leif Guldberg, der sad fængslet paa stue 16, barak 20, i straffeleiren i Hornsørød og ventede paa svar paa en bemaadningsansøgning om den ham i januar 1947 idømte 3 aars straf, fængslet om at faa udleveret egnet papir til et brev til H. M. Kongen.

Trods det at fangen har ret til at skrive til den øverste myndighed uden fængslets og politiets censur, fik han den besked, at man først skulde undersøge om politiske fanger kunde skrive til Kongen. Klar overtrædelse af gældende reglement.

Først den 6te juli 1947 kom der besked om at der godt kunde skrives til Kongen, og papir blev udleveret. Den 7de juli 1947 ~~kunne~~ blev saa det lukkede brev til Kongen afleveret til fængslet og der blev givet kvittering for modtagelsen af brevet på brevkvitteringsseddelen.

Den 5te august 1947, altsaa ca. een maaned efter at man havde afgivet kvittering for modtagelsen af et brev til Kongen, meddelte fængslet Ove Leif Guldberg, at brevet til Kongen - var blevet væk-, men gør sig uvilknaarlig visse tanker, og Guldberg blev anmodet om at skrive et nyt brev.

Samme dag den 5te August 1947 afleverede Guldberg saa sit brev nr. 2 til Kongen.

Oa. een maaned senere fik Guldberg meddelelse fra Kabinetssekretæren om, at hans brev til Kongen var oversendt til justitsminister Elmquist.

Hogen nyhed for hr. Elmquist var indholdet af brevet til Kongen jo ikke..

Det frengaar av brevet til Kongen, at hr. Elmquist blev underrettet om mødet den 17de Marts i Doberan allerede den 27de August 1946, og at hr. Elmquist selv den 11te December 1946 har anmodet Guldberg om at fremsende en udførlig rapport om mødet i Doberan som han fik den 15de December 1946.

Siden da har hr. Guldberg intet hørt fra hr. Elmquist, og det var det der gav Guldberg anledning til at skrive til Kongen.

Hr. Elmquist har, siden han den 27de August 1946 fik den første beretning om mødet den 17de Marts 1940 i Doberan, underskrevet adskillige ordre om fuldbyrdelse af dødsstraffe med - maske for ansigterne -.

Ove Leif Guldberg blev i September 1947 tvangsforflyttet fra straffeleiren i Hornsørød til Vestre fængsel, hvor han formentlig endnu hensidder.